

Határozatok Tára

A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE

(második tanács)

2011. február 8.

F-95/09. sz. ügy

Carina Skareby
kontra
Európai Bizottság

„Közszolgálat — Tisztviselők — Lelki zaklatás a felettes részéről — A személyzeti szabályzat 12a. és 24. cikke — Segítségnyújtás iránti kérelem — Ésszerű határidő — Kezdet — Időtartam”

Tárgy: Az EK 236. cikk és az EA 152. cikk alapján benyújtott kereset, amelyben C. Skareby lényegében a Bizottság 2009. március 4-i határozatának megsemmisítését kéri, amelyben megtagadta, hogy közigazgatási vizsgálatot indítson a felperest állítólag az egyik korábbi felettese részéről ért lelki zaklatással kapcsolatban állított tényekre vonatkozóan.

Határozat: A Közzolgálati Törvényszék az Európai Bizottság 2009. március 4-i, a felperes egyik korábbi felettese általi állítólagos lelki zaklatással kapcsolatban állított tényekre vonatkozó közigazgatási vizsgálat megindítását megtagadó határozatát megsemmisíti. Az Európai Bizottság viseli az összes költséget.

Összefoglaló

*1. Tisztviselők — Kereset — Az eljáráshoz fűződő érdek
(Személyzeti szabályzat, 91. cikk)*

*2. Tisztviselők — Az adminisztráció segítségnyújtási kötelezettsége — Teljesítés lelki zaklatással kapcsolatban — Segítségnyújtás iránti kérelem benyújtása — Ésszerű határidő betartása
(Személyzeti szabályzat, 12a. cikk, 24. cikk, és 90. cikk, (1) bekezdés)*

*3. Tisztviselők — Az adminisztráció segítségnyújtási kötelezettsége — Teljesítés lelki zaklatással kapcsolatban — Segítségnyújtás iránti kérelem benyújtása — A betartandó határidő kezdete
(Személyzeti szabályzat, 12a. cikk)*

*4. Tisztviselők — Az adminisztráció segítségnyújtási kötelezettsége — Teljesítés lelki zaklatással kapcsolatban — Segítségnyújtás iránti kérelem benyújtása — Ésszerű határidő betartása — A határidő tartama
(A Bíróság alapokmánya, 46. cikk; személyzeti szabályzat, 24. cikk)*

1. Egy olyan súlyos kérdést illetően, mint a lelki zaklatás, el kell ismerni, hogy az állítása szerint lelki zaklatás áldozatává váló tisztviselő, aki bíróság előtt megtámadja a segítségnyújtás iránti kérelem érdemi vizsgálatának az intézmény általi megtagadását, főszabály szerint megőrzi az ítélkezési

gyakorlat által a kereset elfogadhatóságának feltételeként megkövetelt jogos érdeket, még akkor is, ha nem kéri az állítólagos zaklatásból származó kár megtérítését vagy a lelki zaklatás feltételezett elkövetőjével szemben fegyelmi eljárás indítását, továbbá ha a zaklatást feltehetően már több éve abbahagyták.

Minden mást megelőzően ez a követendő megoldás a lelki zaklatást megvalósító magatartás súlyossága miatt, amely magatartás az egészségi állapotot különösen romboló hatású lehet. A lelki zaklatás állítólagos áldozata megőrzi az eljáráshoz fűződő érdekét, függetlenül attól a kérdéstől, hogy a zaklatás folytatódik-e, vagy attól, hogy a kérdéses személy benyújt-e – sőt jogosult-e vagy szándékozik-e benyújtani – más kérelmeket, például kártérítési kérelmet, a lelki zaklatással kapcsolatban. A lelki zaklatás megvalósulásának az adminisztráció általi esetleges elismerése önmagában kedvező hatással járhat a zaklatást elszenvedő személy felépülésére irányuló gyógykezelésben.

(lásd a 23., 25. és 26. pontot)

Hivatkozás:

a Közszolgálati Törvényszék F-80/08. sz., Wenig kontra Bizottság ügyben 2009. november 30-án hozott ítéletének 35. pontja.

2. Az olyan határidő tiszteletben tartása, amelynek „ésszerűnek” kell lennie, követelmény minden olyan esetben, amikor erre vonatkozó írott norma hiányában a jogbiztonság vagy a bizalomvédelem elve kizárja, hogy az uniós intézmények és a természetes vagy jogi személyek időbeli korlát nélkül cselekedjenek, és így veszélyeztessék többek között a kialakult jogi helyzetek stabilitását.

Annyiban, amennyiben az állítólagos lelki zaklatás miatt előterjesztett segítségnyújtás iránti kérelem célja az, hogy az intézmény állapítsa meg, hogy valamely tisztviselő vagy alkalmazott magatartása jogellenes és vétkes, és nincs kizárva, hogy e magatartás – mivel azt a lelki zaklatás feltételezett elkövetője a feladatai ellátásával összefüggésben valósította meg – adott esetben megalapozhatja az érintett intézmény felelősségét, az ilyen magatartásra vonatkozó segítségnyújtás iránti kérelem jogi szempontból hasonló a tisztviselő által a személyzeti szabályzat 90. cikkének (1) bekezdése alapján az adminisztrációhoz benyújtott kártérítési kérelemhez. Márpedig a kártérítések területén az ítélkezési gyakorlat „ésszerű” határidő tiszteletben tartását követeli meg. El kell ismerni továbbá azt is, hogy a tisztviselőre kötelező határidő áll fenn a lelki zaklatás miatti segítségnyújtási kérelem benyújtására vonatkozóan is.

(lásd a 41., 43. és 44. pontot)

Hivatkozás:

az Elsőfokú Bíróság T-281/01. sz., Huygens kontra Bizottság ügyben 2004. július 6-án hozott ítéletének 42. és 46–48. pontja; T-144/02. sz., Eagle és társai kontra Bizottság ügyben 2004. október 5-én hozott ítéletének 57. és 66. pontja;

a Közszolgálati Törvényszék F-30/08. sz., Nanopoulos kontra Bizottság ügyben 2010. május 11-én hozott ítéletének 117. pontja, az ítélettel szemben T-308/10. P. ügyszám alatt fellebbezés van folyamatban az Európai Unió Törvényszéke előtt; F-91/09. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2010. július 9-én hozott végzésének 32. pontja, az végzéssel szemben T-450/10. P. ügyszám alatt fellebbezés van folyamatban az Európai Unió Törvényszéke előtt.

3. A személyzeti szabályzat 12a. cikkének (3) bekezdése szerint a lelki zaklatás tartósan, ismétlődően vagy rendszeresen nyilvánul meg. A lelki zaklatás tehát természete szerint folytatólagos jogsértés, szükségszerűen időbeli kiterjedése van, és ismételt vagy rendszeres cselekmények megvalósítását feltételezi. Ráadásul előfordulhat, hogy a tünetek csak az első zaklató aktusokat vagy azok

terjedelmének az áldozat általi teljes körű megismerését követően idővel jelentkeznek; az áldozatnak egyébként is gyakran időre van szüksége a vele történetek megértésére és a zaklató befolyása alóli szabadulásra.

A lelki zaklatás sajátosságaira és a jogbiztonságra tekintettel megfelelőnek tűnik tehát kizárólag objektív kritériumokat alapul venni, és a lelki zaklatás miatti segítségnyújtás iránti kérelem előterjesztésére vonatkozó határidő kezdetének a lelki zaklatás feltételezett elkövetője utolsó cselekményének időpontját tekinteni, vagy legalábbis azt az időpontot, amikortól a feltételezett elkövetőnek már nem áll módjában az áldozattal szembeni cselekményeit megismételni, még hozzá függetlenül mind a különböző zaklató cselekményeknek az áldozat általi ismeretétől vagy az áldozat tudomására jutásától, mind pedig attól az aktustól, amellyel a lelki zaklatás feltételezett elkövetőjének visszaélészerű magatartása „tartóssá” vagy „rendszeressé” vált, amely utóbbi jellemzők a lelki zaklatás megállapításának feltételei.

(lásd a 47. és 49. pontot)

4. A tisztviselők kártérítési kérelme és a lelki zaklatás miatti segítségnyújtás iránti kérelem közötti jogi hasonlóságra tekintettel, illetve az e hasonlóságot cáfoló releváns ok hiányában el kell ismerni, hogy egyrészt a segítségnyújtási kérelem előterjesztésére vonatkozó határidőnek ésszerűnek kell lennie, másrészt a Bíróság alapokmányának 46. cikkében szereplő határidő alapján az ötéves időtartamot főszabály szerint olyannak kell tekinteni, mint amely ésszerűként előírható a lelki zaklatásnak az adminisztrációnál érvényesen történő bejelentéséhez, és az adminisztráció segítségének különösen azzal történő kéréséhez, hogy a zaklatás tekintetében közigazgatási vizsgálatot kezdeményeznek. Ugyanis ez az időtartam lehetővé teszi mind az adminisztrációnak a segítségnyújtási kötelezettsége és a személyzeti szabályzat 24. cikkéből eredő kötelezettségei teljes körű, esetlegesen saját kezdeményezésre meghozott intézkedésekkel történő teljesítését, mind az érintettnek azt, hogy kellően hosszú idő álljon rendelkezésére az igényeinek az intézménynél történő érvényesítésére; az említett időtartam lehetővé teszi a lelki zaklatás fogalmával kapcsolatos sajátosságok figyelembevételét is, nevezetesen azt, hogy egyrészt előfordulhat, hogy a tünetek csak az első zaklató aktusokat követően idővel jelentkeznek, másrészt az áldozatnak gyakran időre van szüksége a vele történetek megértésére és a zaklató befolyása alóli szabadulásra.

Mindazonáltal, annak analógiájára, amit az ítélkezési gyakorlat a tisztviselők kártérítési kereseteivel kapcsolatban elismer, a lelki zaklatás miatti segítségnyújtás iránti kérelem előterjesztésére vonatkozó ötéves határidőt nem lehet szigorú és sérthetetlen szabálynak tekinteni. Konkrétan, bár a lelki zaklatás miatti segítségnyújtás iránti, az ötéves határidőn belül előterjesztett kérelem főszabály szerint elfogadható, a jogvita tétjétől, az ügy összetettségétől és az érintett magatartásától függően értékelendő különös körülmények esetén más lehet a helyzet.

(lásd az 53. és 54. pontot)

Hivatkozás:

a Közszolgálati Törvényszék F-87/07. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2008. november 4-én hozott végzésének 30. pontja.